

Výhľad na rok 2023 – 6. časť

Článok Heinza Grilla uverejnený 3. januára na jeho stránke

po nemecky: <https://heinz-grill.de/ausblick-2023-aggression-gewaltpotential-krieg/>

po slovensky: <https://heinz-grill.de/sk/strongprognosa-2023-materializmus-ekonomika-kolaps/>

Aký je vzťah medzi mŕtvymi a živými?

Peklo sa má v nadchádzajúcom roku objaviť mocnejšie než doteraz. V bežnej reči existuje nebo a peklo a osvieteneckí občania ich chcú hodnotiť iba ako starobylé symboly, ktoré snáď platili pre vonkajší život alebo, ak boli tieto pojmy preniknuté ešte ako-tak filozofiou, predstavovali určitý všeobecný výraz pre posmrtný život. Akú dimenziu však je možné skutočne spoznať za týmito pojmami, nech by sa to mohlo zdať akokoľvek jednoduché a infantilné? Duša po smrti žije ďalej, z tohto predpokladu musíme vychádzať. V posmrtnom živote, po tom, ako telo prejde svojím rozkladom do zeme a duša vyputuje von do jemnejších pravlastných oblastí takzvaného astrálneho svetového bytia, už viac nebude žiadne fyzické utrpenie. Všetky fyzické muky, ako sú pocity dusenia alebo dokonca mučenia, pre novú dušu, ktorá tam prichádza, vyhasnú. Telo zostáva na zemi a pretože už niet nervového systému ako sprostredkovateľa, nemôže fyzické utrpenie pokračovať. Je to ako trvalá narkóza, napriek tomu ostáva človek prítomný vo svojom duševnom bytí. Len sa dostáva do úplne inej sféry, ktorá je preto taká neznáma pre pozemské bytie, lebo je odpútaná od všetkých fyzických fixácií a od všetkých zvyčajných procesov vnímania.

Pre dušu však predsa pretrvávajú procesy vnímania a pocity takzvanej prepojenosti alebo aj osamotení, pocity nedostatočnosti alebo oprávnenosti a ostávajú potreby, ktoré môžu byť rozličného druhu. Keď Evanjelium opisuje úbohého Lazara, ktorý jedol odpadky svojho bohatého pána, keď trpel hladom a teraz sa nasýti, tak je týmto úryvkom mienený život po smrti. Pán, ktorý s jedlom zaobchádzal márnratne, dostal inú pozíciu, ktorá sa dá opísať ako hrozný pocit smädu. Lazar by si mal ponoriť prst do vody a namočiť pánov jazyk, lebo nesmierne trpel smädom.¹ Toto opísané utrpenie v posmrtnom živote sa týka skôr duševného pocitu smädu a nie telesného. Do istého stupňa môžu byť pocity pozemské a duševné podobné, avšak odlišujú sa tým, že to duševné sa prežíva skutočne ako čisto psychická bolesť, ako je pánov pocit smädu, alebo ako zážitok radosti, ako je ten Lazarov.

Hovorí sa, „znovu sa stretneme v pekle“. To však nie je správne povedané, pretože práve preto, že človek nevie, že je prepojený, keďže spáchal zlé skutky a zameškal povinnosti pre usporiadaný vývoj, duša v posmrtnom živote vstupuje do sféry osamelosti. Ľudia, ktorí sa

ideologicky spájali do skupín a neprispeli k vzostupu pravdy, sa v posmrtnom živote ocitnú úplne oddelení jeden od druhého. Taktiež sa nájdu rodiny, ktoré len v sebeckom zápale rozvíjali vlastné chápanie seba samých, po smrti sa oddelia a dokonca úplne izolujú. Na rozdiel od toho všetky zdravé obete, ktoré boli v skutočnosti prinesené pre vyšší cieľ, umožňujú tie nebeské pocity, ktoré spočívajú na spojení a radošti. V posmrtnosti sú určitým druhom moci a svetelnou silou.

Aký bude v nadchádzajúcej dobe vzťah medzi posmrtnou a pozemskou sférou?

Udalosti tohto budúceho roka sa prejavlia rýchlo. V roku 2023 budú bližšie na človeka prichádzať pocity, ktoré existujú v posmrtnnej ríši prostredníctvom zomrelých v zmysle utrpenia, čistého duševného utrpenia. Peklo sa vnorí do pozemského života. V roku 2023 sa ľudia budú musieť vyrovnávať so značným duševným utrpením a budú sa strachovať a dúfať, že táto doba bude môcť znova prejsť do šťastnejšej. Zážitok stretnutia posmrtného sveta s pozemským, sa neudeje náhodne, ale v dôsledku slabosti, ktorá dnes v ľudstve prevláda. V dobách, ktoré nie sú ešte tak ďaleko v minulosti, napríklad pred 30 rokmi, bol takzvaný pomer tela a duše alebo – inak vyjadrené vedomie - bolo ešte silnejšie spojené s telom. Vzťah bol pevnejší, rýdzejší, a tým menej zraniteľný. Udalosti posledných rokov kvôli obavám otriasali jednotlivým občanom, priniesli tým do psychiky disociáciu a jedinec stále väčšou mierou strácal svoju perspektívu do budúcnosti a svoju pevnosť pri rozhodnom konaní. V týchto podmienkach rozpúšťajúcich a uvoľňujúcich procesov sa peklo, to znamená posmrtný svet trpiacich, spája s predchádzajúcimi podmienkami života. Tento disociatívny pomer bol v mnohých deťoch a mladých viditeľný už v predošlom roku. Tento vzťah, ktorý sa vyskytuje v čoraz väčšej miere a dokonca s ohromujúcou rýchlosťou, ako keby padali hviezdy, zatiaľ ešte neposkytuje žiadne správy o tom, či bude vojna alebo iné problémy.

V princípe je možné označiť toto úzke zidenie sa onoho a tohto sveta ako zážitok prahu v ľudstve. Hranice tohto prahu medzi vrchným a spodným alebo medzi životom a posmrtnosťou sa povážlivo rozpúšťajú oveľa rýchlejšie a širšie.

V histórii sa tieto udalosti vyskytovali častejšie. Jedna z nich bola dokonca nepriamo zaznamenaná v nádhernej východnej poézii Bhagavad Gíty. V tých dobách vyvieralo z človeka to takzvané zlo oveľa ľahšie. Čím viac sa ľudia cítili v núdzi, tým sú viac schopní mnohorakej nespravodlivosti.

Ďalej existuje takzvaný strážca prahu, ktorý tajuplne pôsobí v nevedomí človeka a podľa

životnej situácie, stavu života a spirituálneho vývoja môže vystúpiť na povrch. Bhagavad Gíta popisuje najlepšie a najpresnejšie určitý druh prekročenia hranice tohto prahu a hovorí, bez toho, aby ho pomenovala, o postave strážcu, ktorý obklopuje tieto udalosti. V každom prípade sa pomerne veľa ľudí dostane do situácie, ktorá zodpovedá bojovému a vojnovému poľu Bhagavad Gíty. Takzvané Kurukšetra, bojové pole sa otvára. Východné písomnosti sú vyrozprávané počas kypiaceho vojnového diania.

Ako posúdiť podmienky pre nárast vojnových udalostí?

Žiaľ, možno počítať s veľkými násilnými údermi. Nie iba tie duše, ktoré dnes prebývajú v posmrtnom svete, ale dokonca vysokou mierou aj duše, ktoré sú pripútané na telo, prispievajú buď k mieru, alebo k rastúcemu potenciálu konfliktov. Každý jeden človek má dušu a ňou je schopný myslieť, dokonca myslieť logicky a obsažne, ďalej je schopný cítiť so širokým a súcitným charakterom a napokon je vybavený vôľou k činom. Sily, ktoré sú zakorenené v duši najhlbšie, to sú sily vôle, sú spravidla nevedomé a neustále pôsobia z tohto nevedomia von na okolie. Je možné povedať, že v týchto hlbokých prazákadoch vedomia spočívajú rozhodujúce motívy človeka. Sú to veľké sily a chcú sa realizovať.

Malý príklad objasní situáciu, ako je ľudské vedomie rôznymi spôsobmi determinované až do vôle. Občan počúva správy a získava dojmy o súčasnom svete. Vyhodnocuje ich a nutne si tvorí uzávery. Jeden z tých uzáverov, ktorý môže vzniknúť z vypočutého a vnímaného, je o seba-obrane. V horlivosti hromadenia si jednotlivci kupujú zásoby, aby sa chránili pred hroziacim nebezpečenstvom vojny. Iní vycestujú preč z Nemecka a zas iní sa vzdávajú svojej aktivity, prepadajú užívaniu drog a dokonca samovražedným sklonom. Napokon je tu celý rad osôb, ktoré protestujú proti politike a chcú do budúcnosti rozvinúť priaznivejšiu informačnú kultúru. Aké sú však skutočné vôľové pomery v hĺbke človeka? Vari nepozná každý ten malý sebaklam, keď predstiera, že má čistý zámer voči ostatným a v skutočnosti hľadá len potvrdenie svojho ego-správania? V každom prípade sily, ktoré spočívajú v hĺbke motívov vôle, žiaria každý deň na okolie a nie iba naň, ale aj von na celý kozmos. Každý občan, nezáleží na tom, či stojí významne na verejnosti alebo je menej známy, vyžaruje svojou skutočnou vôľou rozhodujúce sily na celok.

Ako je to s ohľadom na živých a mŕtvych? Malý príklad to môže objasniť. Niektorí by mal urobiť krok vo vývoji a keďže tento krok pre nedostatok vedomostí či z pohodlnosti urobiť nechce, uchýli sa do väzby s vlastnými deťmi. Pripúta svoje deti k sebe a zbadá pritom veľký zisk energie. S touto väzbou dokonca vznikne aj blažený pocit. Zatiaľ čo okolie trpí, on týmto útekom do závislosti získava osobný vzostup. Koľko matiek a otcov vyslovene zosilní svoje puto so svojimi deťmi a na tejto úrovni získa veľkú dávku energie? Je celý rad ľudí, ktorí sú silní bez

toho, aby niečo urobili a potajme pôsobia mocne na okolie, pretože sa mohli oddať schopnosti byť závislými. Vo veľmi zvláštnej miere však tí, ktorí sa vrhli do závislostí, žijú po smrti za akousi uzavretou duševnou stenou. Táto duševná stena, ktorá v posmrtnom živote predstavuje určitý druh utrpenia, prináša mocnú výhodu v pozemskom živote tým, ktorí ju egoistickým správaním dokážu šikovne použiť. Tento proces, keď sa ľudia dostávajú do zvláštnych závislostí, možno opísať ako skrytú lož. Zároveň nevedome využívajú sily, ktoré v skutočnosti zodpovedajú posmrtnému svetu. Využívajú utrpenie mŕtvych na svoj prospech. Väčšinou sa v pozemskom živote štylizujú ako obeť iných.

Čím viac tieto výhody vyplývajú zo šikovného vstupu do závislostí, úmyslov zväzovať sa a z toho vyplývajúceho horlivého hromadenia, rýchlych rebélií a seba-ochranných gest ako reakcie na dobu, tým viac von do sveta vyžaruje horlivosť pre materializmus a jeho násilné uspokojovanie v zmysle vojnových akcií. Živí a mŕtvi však neviditeľne pôsobia spolu. Vrchné a spodné je v duši individua a celku navzájom zjednotené. Keď teraz niekto prežíva väzby, duše v posmrtnosti trpia bezvýchodiskovosťou, úplným návalom odlúčenosti. Z tohto dôvodu v nadchádzajúcom roku vystúpi u mnohých ľudí najextrémnejšie pocity bezvýchodiskovosti.

Avšak je celý rad ľudí, ktorí sú vo svojej duši tak zredukovaní, že už skutočne dokážu produkovať iba lži, nesprávne postoje vzhľadom na peniaze alebo požadujú väzby, a tým vo vôli výrazne podporujú vojnové štvanie. Sú v pravom slova zmysle ako mŕtvi a keďže sú mŕtvi, extrémne podnecujú počty mŕtvych. Ľudia musia umierať. Keď tí, ktorí rozhodujú, majú tendenciu použiť jadrové zbrane alebo nedovolené biologické zbrane, hnacou silou je tu tento skrytý potenciál násilia, nahromadený v mnohých ľuďoch prostredníctvom pripútanosti a uchovania si bezpečnostných rezerv. Títo ľudia, ktorí sa starajú iba o svoje úzko sebecké správanie, tíško našepkávajú vojnu do uší politikom a tým, ktorí rozhodujú.

Násilná agresivita sa neprebúda zo sily, ale z biedy, z vedome zvolených závislostí a z neustále zanedbávaných povinností. Prostredníctvom týchto cielených závislostí si ľudia vytvárajú zvláštny pocit pohody. Tieto stavy spokojnosti bez vnímania toho druhého sú znakom doby. Nastanú najmä v tomto roku kolapsu. Ľudia si hýria vo vlastnom sebauspokojení a niektorí sa vedú vydávať za obeť. Istá psychopatia sa nedá prehliadnuť. Nesprávna spiritualita bude podporovať tieto stavy psychopatie a pohodlia vo vlastnej izolácii.

Nebo je tá dimenzia, ktorá by sa mohla rozvíjať na jasnom logickom základe myslenia s vysokými cieľmi a ideálmi. Každý, kto vidí blaho celku, si nemôže dovoliť robiť miesto pre egoistické pripútanosti. Byť človekom v zmysle neba by sa vtedy prebudilo, keby obmedzujúce činy hľadajúce ochranu prerástli do odvážneho a širokého povedomia o estetickej, morálnej a obsahovo bohatej kultúre. O kultúre však na budúci rok nebude reč, pretože v prvom rade sa

musia rozvinúť základy pre usporiadané myslenie, cítenie a chcenie.

Niektorým prídu údery v podobe konfliktov a násilia, zatiaľ čo iní sa ponoria do stavu pohodlia a budú si vychutnávať sebeckosť.

Poznámka

¹ Evanjelium podľa Lukáša 16,19-25

Príklad boháča a chudobného Lazara

¹⁹ Bol raz bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a jemného plátna a deň čo deň skvostne hodoval. ²⁰ Pred jeho bránou líhaval akýsi žobrák menom Lazár, ktorého telo bolo plné vredov. ²¹ Túžil nasýtiť sa odpadkami padajúcimi z boháčovho stola, ale iba psy prichádzali a lízali mu vrede. ²² Ten žobrák umrel a anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho.

²³

Potom v pekle v mukách pozdvihol oči a zďaleka uzrel Abraháma a Lazára v jeho lone.

²⁴

I zvolal: 'Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň konček prsta vo vode a ovlaží mi jazyk, lebo sa v tomto plameni hrozne trápim.'

²⁵

No Abrahám odpovedal: 'Syn môj, rozpomeň sa, že ty si za svojho života dostával všetko dobré a Lazár zasa zlé. Teraz on sa tu teší a ty sa trápiš.'